

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119384682
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119384682.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Metallbau Eybel GmbH, so sídlom Betriebsstraße 312, A-2412 Wolfsthal, Rakúska republika, FN 352667d, zast. BURDA LEGAL s.r.o., so sídlom Rudnícka 8, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 46 530 894 proti žalovanému Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, zast. LEGATE, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909 o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31Cbi/12/2019-74 zo dňa 30. júna 2020 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31Cbi/12/2019-74 zo dňa 30. júna 2020 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie v prvej výrokovej vete konanie zastavil a v druhej výrokovej vete rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 04. 10. 2019 domáhal určenia nespornosti popretých pohľadávok čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti v znení petitu na č. I. 6 a 7 obsahu spisu. Oznámením o popretí pohľadávky, správca konkurznej podstaty úpadcu INTERMONT a.s. „v konkurze“, žalobcovi oznámil, že jeho pohľadávky prihlásené súhrnnou prihláškou pohľadávok zo dňa 23. 07. 2019 doručenu dňa 29. 07. 2019, zapísané v zozname pohľadávok pod por. č. 113/5 - 120/5, boli osobitne samostatnými popretiami pohľadávok dňa 28. 08. 2019, popreté veriteľom - Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti. Správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Ing. Veronika Puškár Škodová PhD., pohľadávky nepoprela.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že na základe výzvy súdu žalobca doložil doklad o úhrade preddavku na trovy konania o určenie popretej pohľadávky podľa § 32 ods. 11 v spojení s § 32 ods. 19 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) v znení účinnom od 01. 01. 2018, z ktorého okresný súd zistil, že suma 10.004,- Eur bola dňa 07. 10. 2019 vložená na účet vedený v Tatra banke, a.s., ktorý bol určený správcom v oznámení publikovanom v OV č. 142/2019 s dňom vydania 25. 07. 2019 na skladanie kaucii podľa § 32 ods. 7 písm. b) ZoKR. S odkazom na ust. § 32 ods. 7 písm. a), b), 32 ods. 11, ods. 19, § 196 ZoKR a § 156 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) okresný súd konanie zastavil z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky, ktorou je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania podľa § 32 ods. 11 v spojení s § 32 ods. 19 ZoKR.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že v zmysle § 32 ods. 11 ZoKR, účinného od 01. 01. 2018, podmienkou podania žaloby, ak ide o popretie pohľadávky iba veriteľom, ako je tomu v danom prípade, je aj riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania s tým, že pokiaľ žalobca včasné zloženie preddavku nepreukáže, súd konanie zastaví. Pokiaľ popierajúci veriteľ poprie účinne pohľadávku veriteľa, vzniká popretému veriteľovi - žalobcovi, povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v zmysle § 32 ods. 11 v spojení s § 32 ods. 19 ZoKR. Na zloženie tohto preddavku však platí, že ani správca konkurznej podstaty a ani súd popretého veriteľa na zloženie preddavku nevyzýva. Táto povinnosť vzniká popretému veriteľovi ako žalobcovi do podania žaloby o určenie popretej pohľadávky a jeho povinnosťou je s podaním žaloby súdu preukázať, že tento preddavok na trovy konania zložil pred podaním žaloby na účet, ktorého číslo správca zverejňuje za týmto účelom a vo výške určenej v § 32 ods. 19 ZoKR. Okresný súd odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoKR/32/2019 zo dňa 20. 11. 2019, podľa ktorého za riadne a včasne zložený preddavok pre účely splnenia zákonnej podmienky podania žaloby na určenie popretej pohľadávky je potrebné považovať len preddavok, ktorý bol zložený na účet správcu najneskôr s podanou žalobou.

5. Okresný súd konštatoval, že žaloba popretého veriteľa bola podaná na súd dňa 04. 10. 2019. Pretože žalobca nepreukázal zloženie preddavku na trovy konania, okresný súd ho z opatrnosti vyzval na preukázanie danej skutočnosti. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 31. 01. 2020 žalobca doložil potvrdenie o platbe, z ktorého vyplýva, že preddavok na trovy konania bol žalobcom zložený na účet správcu dňa 07. 10. 2019. Okresnému súdu bolo dňa 03. 04. 2020 doručené aj potvrdenie správcu konkurznej podstaty, že žalobca - popretý veriteľ zložil dňa 07. 10. 2019 preddavok na trovy konania na účet správcu.

6. Okresný súd dospel k záveru, že preukázanie splnenia preddavkovej povinnosti žalobcu, predstavuje zákonnú podmienku pre začatie incidenčného sporu. Dôsledkom jej nespĺnenia je zastavenie konania. Vzhľadom k tomu, že žaloba popretého veriteľa bola súdu doručená dňa 04. 10. 2019, v tento deň začal súdny spor a bolo povinnosťou žalobcu s podaním žaloby súdu preukázať, že do podania žaloby uhradil na účet správcu preddavok na trovy konania. Popretý veriteľ až na výzvu preukázal, že preddavok zložil až dňa 07. 10. 2019, t.j. po podaní žaloby, čo okresný súd považoval za oneskorené splnenie tejto povinnosti. Súd prvej inštancie preto konanie zastavil, z dôvodu nespĺnenia zákonnej podmienky, ktorou je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania podľa § 32 ods. 11 v spojení s § 32 ods. 19 ZoKR.

7. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa § 256 ods. 1 CSP a hoci žalobca procesne zavinil zastavenie konania, pretože žalovanému v konaní pred okresným súdom žiadne nevznikli rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. V ňom poukázal na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu, na ním prihlásené pohľadávky v zákonnej lehote súhrnnou prihláškou zo dňa 23.07.2019 doručenou dňa 29.07.2019 a opätovne tieto prihlásené pohľadávky identifikoval tak, ako ich uviedol v návrhu na začatie konania. V odvolaní opätovne zhrnul skutkový stav veci o popretí pohľadávok, o oznámení popretia zo strany správcu, o podaní incidenčnej žaloby dňa 4.10.2019 a o zložení preddavku podľa § 32 ods. 11 a 19 ZoKR v sume 10.004,- Eur dňa 07.10.2019. Poukázal aj na splnenie výzvy súdu prvej inštancie, keď doložil do súdneho konania potvrdenie o zložení preddavku na trovy konania na účet správcu.

9. Žalobca v odvolaní považoval právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení, s prihliadnutím na nejednoznačnosť formulácie ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR upravujúceho podmienky incidenčnej žaloby v podobe riadneho a včasného zloženia preddavku na trovy konania a preukázania jeho zloženia, pripúšťajúceho aplikáciu viacerých výkladov, za vecne nesprávne s možným ústavnoprávnym aspektom spočívajúcim v porušení práva žalobcu na súdnu ochranu, práva na prístup k súdu, či v rozpore s princípom spravodlivosti a povinnosťou ústavne súladného výkladu právnych noriem. Za bezvýznamné z pohľadu rozhodovania súdu o zastavení predmetného konania podľa § 32 ods. 11 ZoKR a tomu predchádzajúcemu posudzovaniu splnenia podmienok riadneho a včasného zloženia preddavku na trovy konania zo strany žalobcu, vrátane preukázania splnenia tejto povinnosti, nemožno podľa žalobcu považovať ani osobitosti tohto konania a okolnosti predchádzajúce tomuto konaniu, ktoré mal súd prvej inštancie v záujmu dodržania princípu spravodlivosti zohľadniť, spočívajúce predovšetkým v subjekte popierajúceho veriteľa - žalovaného, ako subjektu verejnej správy podľa § 32 ods. 20 ZoKR oslobodeného od povinnosti zloženia preddavku na trovy konania, s následkom

možnosti žalovaného šikanózne popierať pohľadávku žalobcu (nepopretú správcom), bez akéhokoľvek finančného zaťaženia a na to nadväzujúcej nevyváženej povinnosti žalobcu podať incidenčnú žalobu a (na rozdiel od žalovaného) zložiť a preukázať zloženie preddavku na možné neisté budúce trovy konania žalovaného (nezastúpeného právnym zástupcom) v maximálnej zákonnej výške 10.000,-Eur, ktorú povinnosť žalobca splnil.

10. Podľa žalobcu z *expressis verbis* znenia ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR, ani použitím gramatického, či ústavno - konformného výkladu, nemožno jednoznačne dospieť k záveru konštatovanému súdom prvej inštancie a v uzneseniach Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, že za splnenie podmienky riadneho a včasného zloženia preddavku na trovy konania žalobcom možno považovať výlučne zloženie preddavku pred podaním incidenčnej žaloby, resp. najneskôr s podanou žalobou, za súčasného preukázania jeho zloženia súdu už s podanou žalobou. Nejednoznačnosť ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR je spôsobená absenciou jednoznačnej definície včasného a riadneho zloženia preddavku na trovy konania, t.j. presného určenia časového okamihu vzniku povinnosti žalobcu zložiť preddavok na trovy konania, vrátane určenia okamihu povinnosti žalobcu preukázať zloženie preddavku, s následkom zmeškania tohto okamihu v podobe rozhodnutia súdu o zastavení konania.

11. Podľa žalobcu ustanovenie § 32 ods. 11 ZoKR, konkrétne podmienky riadneho a včasného zloženia preddavku na trovy konania a preukázania jeho zloženia, nemožno vykladať výlučne tak, že včasnosťou zloženia preddavku sa má striktno rozumieť jeho zloženie a preukázanie jeho zloženia najneskôr s podaním žaloby, ale práve v dôsledku vágnosti predmetného ustanovenia a jeho nejednoznačnosti je povinnosťou súdov posudzovať splnenie týchto zákonných podmienok citlivo v okolnostiach konkrétneho konania ústavne súladným výkladom, rešpektujúc práva žalobcu garantované Ústavou Slovenskej republiky. Formuláciu ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR považuje za nepresnú aj právna teória.

12. Žalobca poukázal aj na znenie ustanovenia § 13 ods. 1 ZoKR zakotvujúceho povinnosť navrhovateľa zaplatiť preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu explicitne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a takéto zaplatenie preddavku doložiť dokladom priamo v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ak by zákonodarca zamýšľal použitie režimu podľa ustanovenia § 13 ods. 1 ZoKR pri preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu aj pre zloženie preddavku na trovy konania podľa ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR, neexistuje žiadne rozumne akceptovateľný dôvod, pre ktorý by zákonodarca tento režim legislatívne nezakotvil rovnako jednoznačnou formuláciou aj v ustanovení § 32 ods. 11 ZoKR. Podľa žalobcu zákonodarca v ustanovení § 32 ods. 11 ZoKR explicitne neurčil povinnosť žalobcu zložiť a preukázať zloženie preddavku na trovy konania pred podaním žaloby, resp. najneskôr s podaním žaloby.

13. Žalobca uviedol, že žalobu podal dňa 04.10. 2019 (piatok) a preddavok na trovy konania v maximálnej zákonom prípustnej výške 10.000,-Eur zložil na účet správcu dňa 07.10.2019 (pondelok), t.j. povinnosť riadneho a včasného zloženia preddavku na trovy konania v zmysle ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR žalobca splnil v najbližší pracovný deň po podaní žaloby, čo podľa jeho názoru nemožno posúdiť ako nesplnenie zákonnej podmienky včasného zloženia preddavku na trovy konania. Z tejto časovej linky úkonov žalobcu je zrejmá jednoznačná vôľa žalobcu ako veriteľa popretého iným veriteľom - žalovaným, domáhať sa určenia pravosti jeho pohľadávky v predmetnom konaní.

14. Podľa žalobcu použitím gramatického výkladu je zákonnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zastavení incidenčného konania podľa § 32 ods. 11 posledná veta ZoKR, výlučne nepreukázanie zloženia preddavku na trovy konania žalobcom bez akejkoľvek ďalšej časovej špecifikácie takéhoto preukázania zloženia preddavku súdu. Zo spisu vyplýva, že žalobca zloženie preddavku na trovy konania vo výške 10.000,-Eur súdu prvej inštancie preukázal, teda nedošlo k naplneniu základného zákonného predpokladu pre rozhodnutie o zastavení konania podľa ustanovenia § 32 ods. 11 posledná veta ZoKR. Žalobca považoval napadnuté uznesenie za neprípustne formalistické, svojvoľne vykladajúce zákonné podmienky upravené v § 32 ods. 11 ZoKR v neprospech žalobcu, s následkom možného ústavnoprávneho aspektu vo forme zásahu do práva žalobcu na prístup k súdu a práva na súdnu ochranu napriek splneniu zákonných podmienok zloženia preddavku na trovy konania a preukázania jeho zloženia pri aplikácii gramatického a ústavnokonformného výkladu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/139/2011 zo dňa 25.10.2011, ktorý uviedol, že pri

výklade noriem jednoduchého práva musí prevážiť princíp materiálneho právneho štátu nad prepätým formalizmom.

15. V súvislosti s povinnosťou žalobcu zložiť preddavok na trovy konania podľa ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR žalobca upozornil na právnu úpravu podmienok platenia súdnych poplatkov v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „ZoSP“). Aj keď sa účel preddavku na trovy incidenčného konania síce od súdneho poplatku do značnej miery líši, z hľadiska povinnej osoby a zákonných následkov ide z povahy veci o typovo identickú peňažnú povinnosť. § 10 ods. 1 ZoSP spája márne uplynutie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku so zastavením konania, rovnako so zastavením konania spája ZoKR v ustanovení § 32 ods. 11 nepreukázanie zloženia preddavku na trovy konania. Vzhľadom na jednoznačné znenie ustanovenia § 10 ods. 1 ZoSP upravujúce rozhodnutie súdu o zastavení konania v prípade neuhradenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote, poukázal žalobca na názorovú líniu v rozhodovacej praxi všeobecných súdov, vychádzajúcu z aplikácie princípu rozhodujúceho stavu veci v čase rozhodovania súdu v zmysle ustanovenia § 217 ods. 1 v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP konštatujúcu, že napriek striktnej právnej úprave nie je ústavnokonformné rozhodnúť o zastavení konania z dôvodu neuhradenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote za predpokladu, že povinný subjekt súdny poplatok hoc aj po lehote uhradil a poplatok bol uhradený v čase pristúpenia súdu k rozhodovaniu o zastavení konania. Takýmto ústavne súladným výkladom súdy preklenuli neprimeranú prísnosť právnej úpravy v ustanovení § 10 ods. 1 ZoSP, sledujúc zachovanie ústavného práva žalobcu na súdnu ochranu, právo na prístup k súdu a princíp spravodlivosti, t.j. nezastavenie konania napriek striktnej právnej úprave z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote za predpokladu, že súdny poplatok bol v čase pristúpenia súdu k rozhodovaniu o zastavení konania už uhradený.

16. Podľa žalobcu je opodstatnená a spravodlivá primeraná analogická aplikácia uvedenej rozhodovacej praxe súdov aj v tomto konaní. Vylúčenie primeranej aplikácie uvedenej rozhodovacej praxe v oblasti súdnych poplatkov na povinnosť zloženia preddavku na trovy konania podľa ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti. V záujme právnej istoty je nevyhnutné, aby mali všetky druhy poplatkových a iných peňažných povinností v súvislosti s podaním žaloby jednotný a stabilný právny režim. V oboch prípadoch, teda tak v prípade preddavkovej povinnosti podľa ZoKR, ako aj poplatkovej povinnosti podľa zákona o súdnych poplatkoch ide z hľadiska povinnej osoby a zákonných následkov o typovo identickú peňažnú povinnosť. Žalobca považoval za legitímne a potrebné posudzovať splnenie podmienok zloženia preddavku zo strany žalobcu podľa ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR v kontexte okolností predmetného prípadu za súčasného zachovania garancie ústavných práv žalobcu a nie prepäto formalisticky, nakoľko takýto spôsob rozhodovania súdu vedie k odmietnutiu spravodlivosti.

17. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 96/2016-27 zo dňa 24.02.2016, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 1/2004, ako aj na ďalšie rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 148/2006. Aplikáciou uvedenej judikatúry na okolnosti predmetného konania žalobca zastával názor, že z dôvodu nepresnej a nejednoznačnej formulácie ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR je nevyhnutné posudzovať splnenie povinnosti včasného a riadneho zloženia preddavku na trovy konania a preukázanie jeho zloženia zo strany žalobcu v tomto konaní vždy v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

18. Podľa žalobcu napadnutým uznesením bez ústavne akceptovateľného dôvodu, napriek skutočnému zmyslu a účelu inštitútu preddavku na trovy konania mu bolo odopreté právo na prístup k súdu.

19. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že napadnuté uznesenie má vadu, na základe ktorej došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd prvej inštancie právny názor o nesplnení zákonnej podmienky na podanie žaloby spočívajúci v riadnom a včasnom zložení preddavku na trovy konania na účet správcu zo strany žalobcu a preukázanie splnenia tejto povinnosti, opiera výlučne o nepublikované rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici (sp. zn. 41CoKR/32/2019). Poukázal na zákonnú požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyžadujúceho okrem iného podloženie právneho názoru súdu s odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax, tvoriacu súčasť práva na spravodlivý proces. Nakoľko súd prvej inštancie oprel svoj právny názor výlučne odkazom na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR a právnej teórie nepredstavujúce ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle účelu

CSP, pričom tento právny názor doposiaľ nebol vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky, resp. inou najvyššou súdnou autoritou, na základe čoho žalobca vzhliada vadu napadnutého uznesenia i v nedostatočnom odôvodnení právneho názoru súdu odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike, v dôsledku čoho považoval napadnuté uznesenie za arbitrárne.

20. Na základe uvedeného žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný svojim podaním zo dňa 25.08.2020. V ňom na prvom mieste namietal neprípustnosť odvolania z dôvodu, že súd prvej inštancie zastavil konanie podľa § 32 ods. 11 posledná veta ZoKR, pričom v zmysle § 198 ods. 1, prvá veta ZoKR „Súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu je odvolanie prípustné len ak to ustanovuje tento zákon.“ Podľa žalovaného žiadne ustanovenie ZoKR odvolanie proti uzneseniu podľa § 32 ods. 11 ZoKR neumožňuje. Odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu preto prípustné nie je, pričom uznesenie vydané okresným súdom je špecifickým rozhodnutím v konkurznom konaní na základe § 32 ods. 11 posledná veta ZoKR a preto odvolanie voči napadnutému uzneseniu nie je prípustné.

22. Žalovaný poukázal na to, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pod včasným zložením preddavku podľa § 32 ods. 11 ZoKR sa musí rozumieť výlučne jeho zloženie pred podaním žaloby a najneskôr pri podaní žaloby vo výške podľa § 32 ods. 19 ZoKR. Žalobca bol preto povinný preddavok podľa § 32 ods. 11 ZoKR zložiť automaticky zo zákona a súd ani správca konkurznej podstaty nie je oprávnený a navyše ani povinný na dodatočné splnenie tejto povinnosti žalobcu vyzývať. Poukázal na to, že požiadavky týkajúce sa momentu zloženia preddavku boli precizované novelou Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to zákonom č. 264/2017 Z.z., ktorou ust. § 32 ods. 11 ZoKR v otázke momentu včasného zloženia preddavku došlo k zásadnej zmene tak, že namiesto výzvy konkurzného súdu na zloženie preddavku veriteľom sprísnila právnu úpravu v záujme dosiahnutia rýchlosti incidenčného konania bez neodôvodnených prietahov zo strany žalobcu tak, že povinnosť veriteľa zložiť preddavok včlenila priamo zo zákona bez toho, aby konkurzný súd alebo správca na doplatenie preddavku dodatočne vyzývali, čím sa stala neodstrániteľnou zákonnou podmienkou pre samotné začatie incidenčného konania.

23. Žalovaný poukázal v tejto súvislosti aj na komentár k Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii autora Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 3 vydanie, C.H.Beck, 2019, strana 314-315, podľa ktorého preddavok na trovy konania má byť zložený pred podaním incidenčnej žaloby, resp. najneskôr s jej podaním, pretože „podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky je riadne a včasné zloženie preddavku“. Podľa žalovaného je preto právna úprava preddavku na trovy incidenčného konania, a to aj jeho výšky podľa § 32 ods. 19 ZoKR, ako aj lehoty na zloženie podľa § 32 ods. 11 ZoKR, dostatočne určitá a jasná. Odkazom na vyššie citované dielo poukazoval žalovaný aj na oprávnené dôvody svedčiace požiadavke sprísnenia plnenia zákonných lehôt. Opätovne zdôraznil, že riadne a včasné zloženie preddavku podľa § 32 ods. 11 ZoKR je podmienkou podania žaloby o určenie popretej pohľadávky a teda nie podmienkou na prejednanie podanej žaloby o určenie popretej pohľadávky súdom. Zloženie preddavku na trovy konania žalobcom je podmienkou podania žaloby o určenie pohľadávky a nemá charakter odstrániteľného nedostatku podmienky konania, čo vyplýva z formulácie zákona „riadne a včas“, pričom odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/7/2020 zo dňa 01.07.2020. Súhlasil tiež s právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica vo veci sp. zn. 41CoKR/32/2019, podľa ktorého pod riadne a včasne zloženým preddavkom pre účely splnenia zákonnej podmienky podania žaloby na určenie popretej pohľadávky je potrebné považovať len preddavok, ktorý bol zložený na účet správcu najneskôr s podaním incidenčnej žaloby. Opätovne poukázal aj na vyššie citované rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/7/2020.

24. Podľa žalovaného skutočnosť, že je subjektom verejnej správy nie je dôvodom, ktorá by mala a/ alebo mohla mať čo i len čiastočný vplyv na včasné zloženie preddavku zo strany žalobcu podľa § 32 ods. 11 ZoKR. Zhrnul, že preddavok bol zložený zo strany žalobcu až po začatí konania, t. j. po podaní žaloby, čím porušil povinnosť podľa § 32 ods. 11 ZoKR a súd bol preto povinný konanie zastaviť.

25. Pokiaľ sa žalobca domáhal aplikácie analógie iuris s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/3/2017 zo dňa 31.01.2018, podľa žalovaného nie je toto rozhodnutie na danú vec aplikovateľné, pretože sa vzťahuje na právny režim ZoKR v znení do 31.12.2017 a odkázal na

citované rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/7/2020. Žalovaný namietal a vylučoval akúkoľvek možnosť aplikácie analógie iuris pri použití právnej úpravy Zákona o súdnych poplatkoch na prejednávanej veci. Poukázal na to, že v zmysle aktuálnej judikatúry je analógia iuris v rámci aplikácie ustanovení verejného práva vylúčená a odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/41/2008 zo dňa 29.01.2009, sp. zn. 7Sžk/14/2016 zo dňa 01.08.2018. V tejto súvislosti opätovne poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/7/2020.

26. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu v odvolaní o arbitrárnej povahe napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazovalo na závery rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoKR/32/2019, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu nemá charakter ustálenej rozhodovacej praxe. Poukázal na to, že v napadnutom rozhodnutí okresný súd nikde nekonštatoval, že predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu má charakter ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Uviedol, že súdy majú povinnosť rozhodovať skutkovo a právne totožné veci rovnako z dôvodu zachovania princípu právnej istoty a princípu materiálneho právneho štátu. Odkázal pritom na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 289/2017 zo dňa 21.11.2017. Žalovaný zdôraznil, že je žiaduce, aby súdy SR v skutkovo a právne totožných veciach rozhodovali jednotne. Poukázal na to, že zo strany súdu v napadnutom rozhodnutí boli správne identifikované právne normy, bol riadne zistený a opísaný skutkový stav, bolo predložené presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie právneho posúdenia veci vzhľadom k aplikácii predmetných noriem na zistený skutkový stav. Na základe uvedeného nesúhlasil s tvrdením žalobcu o arbitrárnej povahe napadnutého rozhodnutia. Zhrnúc všetky vyššie argumenty žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol, eventuálne aby napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

27. K vyjadreniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca dňa 09.11.2020. V ňom namietal tvrdenie žalovaného o neprípustnosti odvolania s poukazom na to, že konanie o návrhu žalobcu je incidenčným konaním, ktoré je zo svojej podstaty konaním určovacím, ktoré sa spravuje príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku a preto proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné odvolanie podľa § 357 písm. a) CSP. Uviedol, že v plnej miere sa pridrižava svojich dôvodov uvedených v odvolaní.

28. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 26.11.2020. V ňom opakovane zdôraznil svoju argumentáciu o neprípustnosti odvolania vzhľadom na ust. § 198 ods. 1 v spojení s § 32 ods. 11 ZoKR. Zopakoval svoju argumentáciu z vyjadrenia k odvolaniu žalovaného a poukázal na rozdielne ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR v znení do 31.12.2017 a od 01.01.2018 a v tejto súvislosti zdôraznil neaplikovateľnosť žalobcom citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/3/2017, ktoré sa vzťahuje na predchádzajúcu právnu úpravu v znení účinnom do 31.12.2017. Zdôraznil, že na rozdiel od právnej úpravy do 31.12.2017, od 01.01.2018 zaplatenie preddavku na trovy konania predstavuje procesnú podmienku, ktorá musí byť splnená už spolu s podaním žaloby. Súd podľa súčasnej úpravy môže vyzvať žalobcu len na preukázanie splnenia tejto podmienky a v prípade, ak navrhovateľ zloženie preddavku na trovy začatia konania nepreukáže, súd konanie zastaví. Zopakoval svoj názor, že napadnuté rozhodnutie nemá povahu arbitrárneho rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie je presvedčivo a vyčerpávajúco odôvodnené. Odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/238/2008 zo dňa 30.11.2009.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilný sporový poriadok (CSP) bez nariadenia pojednávania pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

30. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručou na súd prvej inštancie v elektronickej podobe dňa 04.10.2019 domáhal určenia nespornosti čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti 8-ich pohľadávok zapísaných v zozname pohľadávok úpadcu - Intermont a.s. „v konkurze“ pod por. č. 113/5 - 120/5. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 2K/7/2018 zo dňa 06.06.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 12.06.2019 pod č. 112/2019 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Intermont a.s., IČO: 30 840 198. Žalobca si prihlásil vyššie uvedené pohľadávky súhrnnou prihláškou pohľadávok zo dňa 23.07.2019, doručou dňa 29.07.2019. Žalobcovi bolo dňa 06.09.2019 doručené oznámenie zo dňa 02.09.2019 o popretí pohľadávky zapísanej do zoznamu pohľadávok, ktorým mu správca oznámil, že všetky ním prihlásené pohľadávky boli osobitne samostatnými popretiami pohľadávok dňa 28.08.2019 popreté žalovaným čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti. Žalobcom uplatnené pohľadávky predstavovali súhrnnú čiastku 951.067,30 Eur.

31. Spolu s podanou žalobou žalobca nepreukázal zloženie preddavku na účet správcu podľa § 32 ods. 11 ZoKR. Súd prvej inštancie preto žalobcu vyzval dňa 14.01.2020 na preukázanie zloženia preddavku podľa § 32 ods. 11 v spojení s § 32 ods. 19 ZoKR. Na túto výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 31.01.2019, s ktorým predložil doklad o zložení preddavku na trovy konania, a to výpis z účtu v Tatrabanke, z ktorého vyplýva dátum zloženia dňa 07.10.2019 na účte určenom správcom v oznámení publikovanom v Obchodnom vestníku č. 142/2019 dňa 25.07.2019. Na ďalšiu výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 11.03.2020 žalobca predložil potvrdenie správcu konkurznej podstaty úpadcu zo dňa 01.04.2020, ktorý potvrdil, že žalobca uhradil dňa 07.10.2019 preddavok na trovy konania vo výške 10.000,- Eur na konkurzný účet správcu.

32. Podľa § 32 ods. 7 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2018 (ďalej len ZoKR) popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak

a) bolo podané na predpísanom tlačive a

b) na účet správcu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky bol zložený preddavok na trovy konania vo výške podľa odseku 19 s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok ako variabilného symbolu.

33. Podľa § 32 ods. 11 ZoKR podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky, ak ide o popretie pohľadávky iba veriteľom, je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške podľa odseku 19. Ak navrhovateľ zloženie preddavku nepreukáže, súd konanie zastaví.

34. Podľa § 32 ods. 19 ZoKR výška preddavku na trovy konania o určenie popretej pohľadávky sú dve percentá zo sumy spornej pohľadávky a ak ide o popretie pohľadávky len čo do výšky, dve percentá zo sumy, v ktorej bola popretá, a to najmenej 350 eur a najviac 10 000 eur.

35. Podľa § 32 ods. 20 ZoKR povinnosť zložiť preddavok podľa odseku 7 písm. b) a odseku 11 nemá subjekt verejnej správy podľa osobitného predpisu.

36. Podľa § 32 ods. 21 ZoKR na účel zloženia preddavkov podľa odsekov 7 a 11 správca najneskôr do uplynutia základnej prihlasovacej lehoty zverejní v Obchodnom vestníku číslo účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, na ktorý možno zložiť preddavok. Preddavok podľa odseku 7 možno zložiť len do uplynutia lehoty na popretie pohľadávky, pričom pre každé popretie pohľadávky, ktorá bola uplatnená samostatnou prihláškou, musí byť zložený samostatný preddavok. Z preddavkov podľa odsekov 7 a 11 sa hradia trovy konania podľa rozhodnutia súdu; v rozhodnutí súd určí, ktoré trovy sa hradia z preddavku a nespotrebovanú časť preddavku správca vráti zložiteľovi.

37. Podľa § 196 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddžlení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

38. Podľa § 198 ods. 1 ZoKR súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddžlení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

39. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy subjektmi verejnej správy sú právnické osoby zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to v územnej samospráve.

40. Podľa § 3 ods. 4 Zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy na subjekty verejnej správy, ktorými sú obce, vyššie územné celky a nimi zriadené rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie a Exportno-importná banka Slovenskej republiky sa vzťahuje tento zákon, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

41. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď

vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým konanie zastavil. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady a súd sa dostatočne vysporiadal so skutkovým a právnym stavom veci. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a preto sa stotožňuje s jeho záverom o zastavení konania z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky včasného zloženia preddavku na trovy konania najneskôr s podaním žaloby o určenie popretej pohľadávky podľa § 32 ods. 11 ZoKR. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd udáva k veci nasledovné.

42. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd preskúmal výhradne v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní, pričom rozsahom a dôvodmi uvedenými v odvolaní je odvolací súd viazaný podľa § 379 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP. Zároveň odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a okresným súdom zistený skutkový stav považoval za dostatočne zistený, z ktorého vychádzal pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu.

43. Vzhľadom na žalovaným uplatnenú námietku neprípustnosti odvolania voči napadnutému rozhodnutiu sa odvolací súd najskôr musel vysporiadať s týmto tvrdením, ktoré nepovažuje za správne a s ktorým sa nestotožňuje. Až po vyriešení otázky prípustnosti odvolania mohol odvolací súd na základe odvolania a v ňom uvedených dôvodov pristúpiť k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia.

44. Podľa žalovaného proti napadnutému rozhodnutiu, ktorým bolo zastavené konanie o incidenčnej žalobe podľa § 32 ods. 11 ZoKR nie je prípustné odvolanie, pretože zákon o konkurze a reštrukturalizácii neupravuje možnosť podať odvolanie voči tomuto rozhodnutiu a odkázal pritom na ust. § 198 ZoKR, podľa ktorého proti uzneseniu je odvolanie prípustné len ak to ustanovuje tento zákon - ZoKR. Keďže žalovaný tvrdil, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii odvolanie voči uzneseniu o zastavení konania podľa § 32 ods. 11 neupravuje, potom v zmysle § 198 ZoKR odvolanie voči nemu prípustné nie je, pričom na daný vzťah sa aplikuje špeciálna úprava § 32 ods. 11 ZoKR a rozhodnutie vydané podľa tohto ustanovenia je špecifickým rozhodnutím v konkurznom konaní. S takýmto tvrdením odvolací súd nesúhlasí.

45. Na prvom mieste odvolací súd zdôrazňuje, že konanie o určenie popretej pohľadávky je, vzhľadom na žalobný výrok a prípadný petit súdneho rozhodnutia, konaním podľa § 137 CSP, t. j. má povahu určovacieho konania. Jedná sa preto o samostatný druh súdneho konania, ktorý je svojou povahou odlišný od konkurzného konania, reštrukturalizačného konania alebo konania o oddĺžení. Jedná sa o samostatné konanie vyvolané síce konkurzným konaním, avšak nemajúce povahu konkurzného konania. Ustanovenie § 198 ZoKR upravujúce prípustnosť odvolania len ak to ustanovuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii sa vzťahuje výhradne na uznesenia vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddĺžení. Konanie o určenie popretej pohľadávky na základe podania žaloby na súd nie je konkurzným konaním, ani reštrukturalizačným konaním a ani konaním o oddĺžení, ale je „klasickým“ sporovým konaním s určovacou povahou podľa § 137 CSP. Obmedzenie a neprípustnosť podania odvolania v zmysle § 198 ods. 1 ZoKR je preto na rozhodnutie o zastavení konania o incidenčnej žalobe podľa § 32 ods. 11 ZoKR neaplikovateľné. Aj keď dôvod zastavenia konania pre riadne a včasné nezloženie preddavku pri podaní incidenčnej žaloby je upravený osobitne v ust. § 32 ods. 11 ZoKR, táto skutočnosť nič nemení na tom, že dôsledkom aplikácie tohto ustanovenia je zastavenie konania majúceho povahu sporového konania podľa úpravy civilného sporového procesu, ktoré je odlišné od konkurzného konania a preto sa na prípustnosť odvolania použije ust. § 357 písm. a) CSP. Námietka žalovaného o neprípustnosti odvolania a o jeho odmietnutí odvolacím súdom preto nie je dôvodná.

46. Podstatou prejednávanej veci je vyriešenie spornej otázky, či v prípade podania incidenčnej žaloby, t. j. žaloby o určenie právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti pohľadávky popretej veriteľom je splnená podmienka ust. § 32 ods. 11 ZoKR o povinnosti včasného zloženia preddavku na trovy tohto konania aj vtedy, ak dôjde k uhradeniu tohto preddavku v lehote neskoršej ako je doručenie návrhu - žaloby na súd.

47. Podľa odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie, že za riadne a včasne zložený preddavok na účely splnenia zákonnej podmienky podania žaloby na určenie popretej pohľadávky je potrebné považovať len preddavok, ktorý bol zložený na účet správcu najneskôr s podanou žalobou je správny a jeho rozhodnutie o zastavení konania z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti včas zo strany žalobcu je vecne správne.

48. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade došlo k vyhláseniu konkurzu, ako aj k podaniu incidenčnej žaloby v znení § 32 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii účinnom od 01.01.2018. Zmena právnej úpravy nastala na základe zákona č. 264/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018. Na daný právny vzťah sa preto bude aplikovať ust. § 32 ods. 11, 19 a 20 a 21 v znení účinnom od 01.01.2018.

49. Podľa odvolacieho súdu z citovaného ustanovenia § 32 ods. 11 ZoKR v znení účinnom od 01.01.2018 vyplýva zákonom určená podmienka podania návrhu na určenie popretej pohľadávky. Zákonodarca ju vymedzil tak, že podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške podľa ods. 19 §-u 32 ZoKR. Dôsledkom nesplnenia tejto povinnosti, t. j., ak navrhovateľ zloženie preddavku nepreukáže, je zastavenie konania. Ako uviedol správne aj súd prvej inštancie, konanie o určenie popretej pohľadávky sa začína dorúčením návrhu - žaloby na súd podľa § 156 CSP. Podmienkou podania návrhu, t. j. samotného začatia konania podľa citovaného ustanovenia je riadne a včasné zloženie preddavku a teda zákon viaže splnenie tejto podmienky na riadne a včas uhradený preddavok. Za riadne uhradenie preddavku sa považuje jeho uhradenie vo výške podľa § 32 ods. 19 ZoKR. Za včasné zloženie preddavku je nevyhnutné vzhľadom na povahu ustanovenia ust. § 32 ods. 11 ZoKR (majúceho charakter zákonnej podmienky) a jeho gramatický a logický výklad považovať také jeho zloženie, ktoré bude realizované najneskôr ku dňu podania návrhu, pretože podmienkou samotného podania návrhu je včasné zloženie preddavku. Použitie pojmu „včasné“ zloženie preddavku ako splnenie zákonnej podmienky podania návrhu nie je možné vykladať inak, ale len tak, že preddavok musí byť zložený najneskôr ku dňu podania návrhu - žaloby, pretože včasné zloženie preddavku ako splnenie zákonnej podmienky podania návrhu nemôže byť časovo posunuté za okamih doručenia návrhu na súd. Ak je včasné zloženie preddavku podmienkou samotného podania návrhu, nemôže byť táto povinnosť zloženia preddavku posunutá na iný okamih ako je najneskôr podanie samotnej žaloby. Treba zdôrazniť, že riadne a včasné zloženie preddavku je podmienkou samotného podania návrhu a nie aj prejednania a rozhodnutia o incidenčnej žalobe.

50. Podľa odvolacieho súdu, v súlade so záverom súdu prvej inštancie, na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 31.12.2017, súd a ani správca žalobcu v incidenčnom konaní nevyzýva na zloženie preddavku, pretože táto povinnosť je zo zákona priamo uložená žalobcovi v incidenčnom konaní. Súd môže z dôvodu preukazovania splnenia podmienok vyzvať žalobcu len na to, aby preukázal, že ku dňu podania žaloby táto zákonom uložená povinnosť ako podmienka podania samotnej žaloby splnená bola. Nevyzýva však na to, aby žalobca dodatočne túto povinnosť splnil. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by aj súd prvej inštancie bez skúmania splnenia včasného a riadneho zloženia preddavku konanie zastavil podľa § 32 ods. 11 ZoKR a v odvolaní by žalobca preukázal splnenie podmienky včasného zloženia preddavku, t.j. najneskôr ku dňu podania žaloby, potom by preukázal splnenie zákonnej podmienky na podanie žaloby, a to riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania.

51. Nie je preto možné vytýkať súdu prvej inštancie výzvu adresovanú žalobcovi aby preukázal splnenie týchto podmienok, hoci z dôvodu procesnej ekonomie je v záujme žalobcu, aby už pri podaní žaloby včasné zloženie preddavku preukázal, avšak nie je prípustné, aby na základe výzvy súdu žalobca preukazoval splnenie tejto podmienky, avšak k dátumu, ktorý je neskorší ako okamih podania žaloby na súd. V takom prípade síce disponuje žalobca dokladom o zložení preddavku, prípadne aj v správnej výške, avšak nie je objektívne spôsobilý preukázať včasné zloženie preddavku, pretože toto zloženie nasledovalo až po podaní žaloby. Ak teda zákon ako podmienku samotného podania žaloby vymedzil včasné zloženie preddavku, potom je možné vykladať túto zákonnú podmienku len tak, že už ku dňu podania žaloby, t. j. najneskoršie k tomuto dňu musí žalobca zložiť preddavok na trovy konania, inak nesplnil zákonnú požiadavku včasného uhradenia preddavku ako podmienky samotného podania žaloby.

52. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu o nejasnom a neurčitom vymedzení lehoty na zaplatenie preddavku na trovy, pokiaľ zákon podmienil podanie žaloby včasným uhradeným preddavku na trovy. Splnenie zákonnej podmienky včasného zloženia preddavku na trovy nie je viazané na priebeh samotného konania, ani na prípadné rozhodnutie súdu o veci samej, ale už na samotné podanie žaloby. Podľa odvolacieho súdu je takéto sprísnenie lehôt v súlade s účelom a zmyslom konkurzného konania, kedy v prípade existencie množstva veriteľov a prípadného množstva popretí pohľadávok je zámerom zabrániť jednak obštrukčnému popieraniu pohľadávok zložením trov zo strany popierajúceho veriteľa, ako aj zvýšením právnej istoty strán sporu v prípade incidenčných žalôb o možnosti uspokojenia

trov konania podľa pomeru úspechu v spore. Žalobca, t. j. veriteľ popretej pohľadávky má dostatok času, vzhľadom na dátum zverejnenia príslušného účtu zo strany správcu (najneskôr do konca lehoty na prihlasovanie pohľadávok), ako aj vzhľadom na zákonné lehoty plynúce od oznámenia o popretí pohľadávok, zabezpečiť splnenie povinnosti včasného zloženia preddavku najneskôr ku dňu podania žaloby.

53. Odvolací súd je toho názoru, že zákonom vymedzená podmienka podania žaloby včasným zložením preddavku na trovy, je predpokladom viažucim sa na zloženie preddavku najneskôr ku dňu podania žaloby (rovnako Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, Komentár, 3 vydanie, C.H.Beck, 2019, str. 314) a nesplnenie tejto povinnosti najneskôr k tomuto okamihu nie je možné následne konvalidovať oneskoreným zložením preddavku na trovy, pretože ku dňu podania žaloby tento preddavok zložený nebol, čo je podmienkou samotného podania žaloby.

54. Pretože žaloba bola doručená na súd dňa 04.10.2019, čo sporné nebolo a pretože zloženie preddavku realizoval žalobca na účet správcu dňa 07.10.2019, čo tiež sporné nebolo, potom je správny záver súdu prvej inštancie o oneskorenom splnení tejto povinnosti, čoho dôsledkom je zastavenie konania podľa § 32 ods. 11 ZoKR.

55. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v jeho výrokovej časti o zastavení konania považuje za vecne správne a s právnym posúdením súdu prvej inštancie o nesplnení povinnosti žalobcu včasného zloženia preddavku najneskôr ku dňu podania žaloby sa stotožňuje.

56. Výhrady žalobcu v odvolaní o zohľadnení skutočnosti, že žalovaný je oslobodený od povinnosti zloženia preddavku a túto skutočnosť mal súd zohľadniť pri rozhodovaní o zastavení konania, považuje odvolací súd za irelevantné. V danom prípade je potrebné poukázať na to, že žalovaný ako subjekt verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 a 4 Zákona č. 523/2004 Z.z. je priamo zo zákona oslobodený od povinnosti zložiť preddavok na trovy konania v rámci incidenčných sporov. V danom prípade je to teda situácia priamo zákonom predpokladaná, t. j. nejedná sa o medzeru v zákone, resp. o skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na nerovné postavenie strán sporu, pretože zákon s takouto situáciou výslovne počíta. Skutočnosť, že žalovaný je oslobodený od zloženia preddavku pri popretí pohľadávky, nemá vplyv na povinnosť žalobcu zložiť preddavok na trovy incidenčného konania podľa § 32 ods. 11 ZoKR. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť dôvodovú správu k zákonu č. 264/2017 Z.z., ktorý zaviedol novú úpravu zloženia preddavkov na trovy konania, ako aj oslobodenia subjektov verejnej správy od ich platenia. Podľa dôvodovej správy uvedenú povinnosť skladať preddavok na trovy incidenčného konania nemajú subjekty verejnej správy preto, že iné osoby nemajú vo vzťahu k nim kreditné riziko, resp. riziko platobnej neschopnosti. Síce je základným pravidlom, že ak má prebehnúť incidečný spor, tak obidve strany sa sporia so zloženými preddavkami (popierajúci veriteľ v prípade účinného popretia pohľadávky a žalujúci veriteľ v prípade podania žaloby), avšak výnimočne ak je jednou zo strán subjekt bez kreditného rizika, t. j. subjekt verejnej správy, potom zloženie preddavku zaťažuje len jednu stranu. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade riziko nerovnovážneho postavenia z titulu neuhradenia preddavku zo strany žalovaného nehrozí, pretože účelom zloženia preddavkov je zabrániť obštrukčnému popieraniu pohľadávok a zároveň zabezpečiť minimálne v rozsahu trov konania ich náhradu od druhej strany v prípade podania žaloby. V prípade subjektu verejnej správy riziko neuhradenia, t. j. vyhnutia sa náhrade trov, nehrozí a preto otázka nespravodlivého postavenia, keď žalovaný nemusel uhradiť poplatok pri popretí pohľadávky, avšak žalobca preddavok pri podaní žaloby uhradiť musel, je vo vzťahu k účelu tohto ustanovenia irelevantná.

57. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkami žalobcu v odvolaní, že v prípade ust. § 32 ods. 11 ZoKR sa jedná o nejasné ustanovenie na rozdiel od § 13 ods. 1 ZoKR, kde je jednoznačne uvedená povinnosť a určený časový okamih zaplataenia preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu, a to pred podaním návrhu. Samotná rozdielna formulácia ust. § 13 ods. 1 pri porovnaní s § 32 ods. 11 ZoKR neznamena podľa odvolacieho súdu nemožnosť ustálenia okamihu povinnosti zloženia preddavku pri podaní incidenčnej žaloby. Ako už bolo uvedené pri výklade ust. § 32 ods. 11 ZoKR vzhľadom na použité pojmy (podmienka podania návrhu) je okamih včasného zloženia preddavku nutné viazať na samotné podanie žaloby, t. j. na okamih jej doručenia na súd. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že použitím gramatického výkladu podľa § 32 ods. 11 ZoKR rozhodnutie o zastavení konania sa viaže výlučne na nepreukázanie zloženia preddavku na trovy konania žalobcom, a to bez časovej špecifikácie, s takýmto záverom odvolací súd nesúhlasí. Takýto záver je podľa odvolacieho súdu

v rozpore s prvou vetou citovaného ustanovenia. Podľa odvolacieho súdu je ustanovenie § 32 ods. 11 ZoKR potrebné vykladať v celosti, t. j. v súvislosti prvej a druhej vety, pričom ak je podmienkou podania žaloby včasné zloženie preddavku, tak potom dôvodom zastavenia konania je, ak žalobca nepreukáže, že túto podmienku splnil, t. j. ku dňu podania žaloby zložil preddavok na trovy konania.

58. Odvolací súd nesúhlasí ani s primeraným použitím zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., a to v tom zmysle, že by sa malo postupovať tak, ako sa vyvinula judikatúra v prípade neuhradenia súdnych poplatkov, podľa ktorej v prípade, ak sa poplatok zaplatí do uplynutia lehoty na podanie odvolania voči uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, súd zruší rozhodnutie o zastavení konania. Podľa odvolacieho súdu takáto analógia iuris nepripadá do úvahy, pretože pri zákone o súdnych poplatkoch a zákone o konkurze a reštrukturalizácii ide o rôzne právne normy, upravujúce odlišný charakter právnych vzťahov s odlišnými dôsledkami a procesným postupom. Zákon o súdnych poplatkoch upravuje vzťahy zabezpečujúce fiškálne záujmy štátu voči stranám v spore, t. j. poplatníkom a jedná sa výhradne o normu verejného práva s osobitnou právnou úpravou. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 32 ods. 11 naopak upravuje vzťah medzi dvoma sporovými stranami v rovnom procesnom postavení a rieši otázku zloženia preddavku trov konania (z dôvodu následného možného krytia vzniknutých trov konania) a následkov nesplnenia tejto povinnosti. Zákon o súdnych poplatkoch plní inú funkciu, a to verejný fiškálny záujem štátu a ust. § 32 ods. 7 a 32 ods. 11 ZoKR plní funkciu predchádzania obštrukčného popierania pohľadávok a prípadnej nemožnosti domôcť sa náhrady trov konania v incidenčných žalobách. Navyše ustanovenie Zákona o konkurze a reštrukturalizácii v žiadnom svojom ustanovení neodkazuje na primeranú aplikáciu zákona o súdnych poplatkoch. Naopak, v zmysle explicitnej úpravy v § 196 ZoKR odkazuje len na primerané použitie Civilného sporového poriadku. Treba aj zdôrazniť, že zloženie preddavku najneskôr s podaním žaloby predstavuje ako bolo uvedené vyššie zákonnú podmienku podania žaloby, ktorej nesplnenie, čo aj len oneskorené, nie je možné odstrániť. Na druhej strane v prípade nezaplatenia súdneho poplatku, t. j. pokiaľ by súd opomenul vyrubiť súdny poplatok je možné v určitých prípadoch žalobu prejednať a o nej aj rozhodnúť, ak už začal konať vo veci samej (§ 10 ods. 2 písm. a) ZoSP). Vzhľadom na odlišný charakter právnej úpravy, odlišný cieľ, účel, účinky, ako aj procesný postup nepripadá podľa odvolacieho súdu primeraná aplikácia Zákona o súdnych poplatkoch na situáciu oneskoreného zloženia preddavku na trovy konania do úvahy.

59. Pokiaľ žalobca v odvolaní odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/3/2017 a v tej súvislosti sa domáhal primeranej aplikácie zákona o súdnych poplatkoch, podľa odvolacieho súdu je uvedené rozhodnutie na danú vec neaplikovateľné. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vychádzalo z právnej úpravy § 32 ods. 11 v znení účinnom do 31.12.2017, kedy zloženie preddavkov na trovy dôkazu v incidenčnom konaní bolo realizované na základe výzvy súdu adresovanej stranám sporu. Až v prípade márneho uplynutia lehoty podľa výzvy súdu na zaplatenie preddavkov mohol súd konanie zastaviť. Za platnosti právnej úpravy do 31.12.2017 sa jednalo o obdobný režim a procesný postup ako je tomu pri spôsobe vyrubovania súdneho poplatku. Od 01.01.2018 však došlo k zásadnej zmene § 32 ods. 11 ZoKR, kedy zloženie preddavku na trovy konania nie je viazané na úkon súdu, ktorý nevyzýva na jeho zloženie a nemá dokonca povinnosť ani vyzvať na preukázanie splnenia tejto povinnosti (čo mu však nebráni, ako v danom prípade, vyzvať na preukázanie tejto povinnosti). Od 01.01.2018 je zloženie preddavku na trovy konania upravené priamo v zákone, t. j. vyplýva priamo zo zákonného textu bez ingerencie súdu, resp. správcu, pričom včasné zloženie preddavkov je zákonnou podmienkou samotného podania žaloby o určenie pravosti pohľadávky. Vzhľadom na takto zásadnú zmenu v účinkoch, spôsobe, ako aj v lehotách na zloženie preddavku je podľa odvolacieho súdu vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR neaplikovateľné.

60. Odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdením žalobcu v odvolaní, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie opieral svoj záver o nesplnenie povinnosti včasného zloženia preddavku výlučne o nepublikované rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoKR/32/2019. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie výlučne len odkazom na citované rozhodnutie. Pri svojom závere o povinnosti včasného zloženia preddavku ku dňu podania žaloby poukázal podporne na vyššie citované rozhodnutie. Aj keď sa nejedná o rozhodnutie najvyššej súdnej inštancie, nemožno uprieť okresnému súdu, pokiaľ sa pri argumentácii svojho právneho názoru odvoláva na rozhodnutie súdu vyššej inštancie. Naopak, odvolací súd je toho názoru, že je vhodné upozorniť na príslušnú existujúcu rozhodovaciu činnosť aj odvolacích súdov, pričom zároveň

ide aj o prejav posilnenia právnej istoty vo vzťahu k zásade rozhodovania v obdobnej veci totožným spôsobom.

61. Odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdením žalobcu v odvolaní o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie jasne, stručne, zrozumiteľne a logicky uviedol zistenie skutkového stavu, ktorý následne subsumoval pod príslušnú právnu normu, ktorú aj správne aplikoval a vyložil. Súd prvej inštancie jednoznačne uviedol svoj právny názor o tom, že podľa neho včasným zložením preddavku je len taký okamih, ktorý sa viaže najneskôr k okamihu podania žaloby. Tento svoj záver dostatočne odôvodnil vychádzajúc zo správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález ÚS SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005). Podľa odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie spĺňa podmienky riadneho, zrozumiteľného a dostatočného odôvodnenia reagujúc na zásadné argumenty majúce vplyv na rozhodnutie. Ani s touto námietkou žalobcu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd nestotožnil.

62. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v obdobnej veci pri posudzovaní včasnosti zloženia preddavku na trovy incidenčného konania už rozhodol rovnako, a to vo veci sp. zn. 43CoKR34/2019 zo dňa 11.12.2019. Obdobne rozhodol aj iný senát tunajšieho odvolacieho súdu, a to vo veci 41CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019. Vo veci 41CoKR/25/2020 zo dňa 22.10.2020 odvolací súd pri posudzovaní totožnej skutkovej veci (podanie incidenčnej žaloby dňa 04.10.2019, zloženie preddavku na trovy konania dňa 07.10.2019) rozhodol totožne, keď dospel k záveru o povinnosti zloženia preddavku na trovy konania najneskôr ku dňu podania incidenčnej žaloby ako splnenia zákonnej podmienky jej podania. Odvolací súd nemá dôvod odchyliť sa od svojej doterajšej rozhodovacej činnosti, ktorá je zhodná aj s rozhodovacou činnosťou iných odvolacích súdov v záujme zabezpečenia právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí v obdobných veciach.

63. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutkové ani právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeniť vecne správne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

64. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne.

65. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100%.

66. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).